
Hudtransplantasjon

ARTIKKEL

VINDENES H

Sammendrag

Transplantasjon av hud ble tatt i bruk for å lukke sår kort tid etter at Reverdin hadde introdusert hudtransplantasjoni 1869. Delhudtransplantat består av epidermis og deler av dermis, fullhudtransplantat av epidermis og hele dermis. Brusk med huddekking kalles sammensatt transplantat. Hudtransplantat kan være autotransplantat, isotransplantat, allotransplantat og xenotransplantat, avhengig av donor.

Delhudtransplantat blir brukt til å behandle sår som ikke kan lukkes med suturer, fullhudtransplantat eller lokalerotasjonslapper. I brannskadebehandling og ved kirurgi i forbindelse med nekrotiserende fasciitt kandelhudtransplantasjon være livreddende. Ved agenesi av vagina brukes delhudtransplantat til konstruksjon av skjeden. Operasjonsdefekter i munnhulen der spongiøst beinvev er blottlagt, kan få tilheling ved bruk av delhudtransplantat. Når bukveggen er ødelagt, kan delhudtransplantat legges på serosa og gi dekking og beskyttelse av bukorganene. Fullhudtransplantat blir brukt for å rekonstruere ansiktsdefekter, i forbindelse med håndkirurgi og ved rekonstruksjon av urethra ved hypospadi. Sammensatte transplantater kan brukes ved rekonstruksjon av nesevinge.

I denne artikkelen blir indikasjoner for hudtransplantasjon, kirurgisk teknikk og oppfølging presentert. Hudbank og bruk av allotransplantat som midlertidig sårdekking omtales. Kunstig hud og hudsubstitutter gjennomgår for tiden klinisk utprøving.

Publisert: 10. november 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 8. september 2026.